

Bogen er opbygget af et forord og 'De ti bud'. Forordet er baseret på Nørgaards egne erfaringer som kvinde samt en række forklaringer, på hvilke kønsproblematikker der synes at være hæmmende for både piger, drenge, mænd, kvinder og alle andre kønsidentiteter. Dette forklares ved at inddrage statistikker og fremhæve kultur og samfunds dobbeltmoral i henhold til køn.

De ti bud relaterer sig alle til en form for kønssocialisering samt bidrager med forskellige værktøjer og handlemuligheder, for at imødekomme de beskrevne kønsproblematikker. Buddene handler om at have fokus på det individuelle barn fremfor dets køn og ti specifikke måder samt metoder at gøre dette på. Eksempelvis tillægges sproget og selvopfyldende profetier en betydning. Forfatteren opfordrer ligeledes til at indrette og tilbyde legetøj, der fordrer mangfoldighed og præsenterer barnet for diversitet.

Læsningen kan for nogle synes radikal, særligt når Nørgaard præsenterer filosof og sociolog Judith Butlers teori om performative køn, som hele bogen emmer af. Men måske bør den netop læses, fordi den kan forekomme radikal?

Bogen, eller måske snarere hele det normkritiske kønsperspektiv, synes i hvert fald at være væsentlig for fagpersoner, der arbejder med børn. Problematikken har relevans således, at børn bliver puttet i binære kasser, når de eksisterer i verden. Eksempelvis nævnes det, at fagpersoner omkring børn kommer til at legitimere kønnet mobning. Eksempelvis

"Det er bare fordi, han godt kan lide dig, at han driller og slår."

Eller man kan som fagperson komme til at bidrage til reproduktion af stereotype binære køn, ved at guide piger mod humanistiske uddannelser samt omsorgsfag, mens drenge guides til naturvidenskabelige uddannelser samt praktiske fag. Af samme årsag synes bogen særligt relevant for forældre, der ønsker at blive vejledt til, hvad der er særligt vigtigt at have for øje, hvis man ønsker lige muligheder for sine børn.

For børn og voksne kan konsekvenserne ved den binære kønsopfattelse, ifølge Nørgaard, være store. Nørgaard beskriver at valg kan forekomme snævre, og det kan føles som:

"At bære en lidt for stram skjorte."

Denne følelse kan opstå, når man skal forsøge at passe ind i de prædefinerede binære kønskasser. Det nævnes, at mænd eksempelvis skal leve op til en snæver maskulinitetsopfattelse, hvoraf den eneste acceptable følelse er vrede. Dette kan ligge til grund til mænds overrepræsentation i selvmordsstatistikken.

Konkret nævnes et eksempel, hvori nogle pædagoger planlægger en strandtur, som børnene kan tilmelde sig frivilligt. De navngiver den 'hyggelig strandtur'. Ingen af drengene melder sig, førend opslaget ordlyd ændres til 'sjov og ballade på stranden'. Efter dette er kønsfordelingen i tilmeldinger lige. Mange fagprofessionelle kommer til at reproducere stereotyperne, hvilket ifølge Cecilie Nørgaard netop gør, at det er væsentligt at udbrede normkritisk tænkning, således at det enkelte barn eller menneske sættes i centrum fremfor dets køn og de antagelser, der medfølger.

Bogen er som beskrevet henvendt til fagprofessionelle og forældre, men i et psykologisk øjemed synes den ligeledes at være interessant for behandlere, konsulenter, m.fl. Dette da de fleste mennesker må være påvirket af den binære kønskultur, der præsenteres, og som voksne være med til at reproducere samme. Således kan bogen og den fremlagte normkritiske kønsteori være et væsentligt perspektiv at have med sig – om end ikke andet, så i baghovedet.

Anmeldt af Caitlin Bailey Fammé, psykolog